

Praktične upute za pisanje seminarskog rada

Uvod u sociologiju I

Vježbe

Seminarski rad

Samostalan školski rad u kojem se samostalno obrađuje izabrana ili zadana tema i gdje studenti demonstriraju sposobnost primjene teorije, metode i analitičkog čitanja teksta.

Cilj seminarskog rada je predstaviti, obrazložiti, elaborirati i opisati spoznaje, činjenice i shvatanja o fenomenima i problemima određene izabranom ili zadanom temom.

Npr. savremena porodica – fenomen; savremena bh. porodica u migraciji – problem.

Struktura seminarskog rada: naslovnica, uvod i pojmovi, razrada, zaključak i literatura.

1. Tehnički izgled teksta

Tehnički oblikujte tekst slijedeći standard obostranog poravnjanja (justify), Times New Roman font 12, 1,5 prored. Margine “normal”.

Nakon svakog znaka interpunkcije (, ; . ? ! „“ ()) ostaviti jedno prazno mjesto nakon čega se tekst nastavlja. Pasusi/paragrafi odvajaju se jednim praznim redom. Obratiti pažnju na slovne i znakovne greške.

Svaki podnaslov ide na zasebnu stranicu.

Minimum 5 stranica rada sveukupno, bez naslovnice i literature.

2. Struktura rada: Uvod i pojmovi

Uvod treba da sadrži: a) motiv za odabir teme, b) intencije rada (zadatke - pitanja) i c) kratko predstavljanje sadržaja rada. Ova tri elementa odgovaraju na pitanje o ciljevima rada.

„Seminarski rad piše se u svrhu ispunjenja nastavne obaveze na predmetu Uvod u sociologiju I..., kao i da bi se produbilo znanje o temi...”

„Ključna namjera rada je analiza sociološkog shvatanja fenomena rodni razlika...”

„U ovom radu predstavljaju se osnovna shvatanja o društvenom fenomenu počinitelaca i žrtava krivičnih djela...”

Bez navođenja osnovnih pojmova u uvodu; bez razrade teme u uvodu!

Pored svake definicije u osnovnim pojmovima dodajte referencu na izvor slijedeći pravila citiranja i navođenja literature, uključujući broj stranice ukoliko ste koristili enciklopedije, rječnike ili leksikone te datum posljednjeg pristupa ukoliko je riječ o internet izvoru. Ovo važi i za sve ostale reference.

Ukoliko je definicija prelazi jednu rečenicu – pored te rečenice citirati i jednu koja sažima suštinu pojma ili sažeti proširenu definiciju u jednu rečenicu koja iskazuje suštinu pojma.

„Znanje (grč. episteme, engl. knowledge, njem. das Wissen) – konstrukcija dostignuća i različitih saznanja (filozofskih, znanstvenih, religioznih)... Znanje je logički i koherentno povezano u sistem stavova o svijetu“ (Lavić, 2014: 751).

Korištenje *Wikipedia*-e nije dozvoljeno!

Minimum 1, optimalno 3 pojma. Pojmovi i uvod trebaju zauzimati 1 ili 1,5 stranicu.

Struktura rada: Razrada

Najviše 3 ili 4 stranica teksta.

Za teme koje predstavljaju autore:

Predstaviti kratku biografiju i najznačajnija djela,

Objasniti razloge zbog kojih je dotični autor važan, odnosno koji je to ključni doprinos autora sociološkoj misli.

Objasniti ključne ideje autora, određene temom (npr. Weber društvo razumjeva kao... Jer je njegov pristup... Zbog toga on određuje društvenu pojavu kao... Za Maxa Webera, savremeno društvo predstavlja...).

Za teme koje se bave društvenim fenomenima:

Predstaviti ključna obilježja fenomena, uključujući njegove elemente.

Predstaviti teorijska mišljenja autora o fenomenu.

Objasniti zbog čega je to važan društveni fenomen i kakvu ima društvenu ulogu.

Npr., za temu „Društvo i moral“ predstaviti fenomen morala i njegove elemente (moralni sud i moralna sankcija), mišljenja autora (Bentham i Fichte) te značaj (dio kulture, izraz društvene svijesti, oblik društvene kontrole...).

Struktura rada: Zaključak

Zaključak treba da sadrži:

- a) kratki rezime rada, s naglaskom na ključna opažanja (npr. "temeljem uvida u literaturu na ovu temu došlo se do spoznaje..."),
- b) kritički osvrt na temu (koja su to ili problematična ili nedogovorena pitanja u vezi nekog društvenog fenomena ili teorijskih stavova autora) i
- c) naša lična zapažanja (šta smo naučili i zbog čega nam je to znanje važno).

3. Citiranje i navođenje izvora / Literatura

Svaki citat se navodi u znacima navoda. Na svaki citat se dodaje izvor po pravilima citiranja i navođenja izvora. Prilikom citiranja literature, potrebno je na kraju citata u tekstu otvoriti zagradu i u njoj upisati prezime citiranog autora, godinu izdanja i broj strane.

Primjer: „Na početku trećeg milenija 77 % svjetske populacije iskazivalo je svoju religijsku samoidentifikaciju. To otvara pitanje mjesta i uloge religijske tradicije, kuda idu religije na početku XXI stoljeća?“ (Cvitković, 2002: 13).

Prilikom parafraziranja i referiranja na autorske radove, potrebno je na kraju citata u tekstu otvoriti zagradu i u njoj upisati prezime autora na kojeg se referira i godinu izdanja.

Primjer: Neki autori, poput Cvitkovića, smatraju da na početku trećeg milenija blizu 80 % svjetske populacije iskazuje svoju religijsku samoidentifikaciju, stoga se nužno otvara pitanje mjesta i uloge religijske tradicije na početku XXI stoljeća. (Cvitković, 2002).

Citata i parafraza ne smije biti previše niti premalo – u prvom slučaju nedostaje autorski “pečat” a u drugom slučaju je nevjerodostojan.

Za svaki navod, stav, argument, definiciju i ilustraciju navodimo izvor.

Na kraju teksta abecednim redom navesti sve citirane bibliografske jedinice, i to po slijedećim kategorijama: autorske knjige, zbornici, časopisi, listovi, internet izvori.

Knjige se navode na slijedeći način:

Prezime, ime (godina izdanja). NASLOV KNJIGE. mjesto izdanja: naziv izdavača.

Primjer: Cvitković, Ivan (2002). RELIGIJE SUVREMENOG SVIJETA. Sarajevo: DES

Članak ili tekst sa Interneta navodi se na slijedeći način:

Prezime, Ime: „Naslov članka“, *Naziv web adrese*, puna inskripcija <http-a>, datum pristupa.

Primjer: Vrcan, Srđan: „Religija i politika: Simptomatični primjer bivše Jugoslavije devedesetih godina prošlog stoljeća“, *Centar za demokratsku tranziciju*, http://www.cedet.org.yu/disc11_frm.htm, zadnji pristup: 16.10.2017.

Fusnote se mogu koristiti isključivo za dodatna pojašnjenja ili komentare teksta, a nikako za navođenje referenci.